

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, declarat de avocatul Natalia Pruteanu, în numele inculpatei

Sarafanova Elizaveta Sahbat, născută la 24 octombrie 1989, originară și locuitoare a s. Calarașovca, r-nul Ocnîța, cetățeană a R. Moldova, fără antecedente penale;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>05 aprilie 2012 – 12 noiembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>19 februarie – 12 martie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>15 august – 05 noiembrie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2013, procesul penal în privința inculpatei Sarafanova E. pe învinuirea în baza art. 312 alin. (1) Cod penal a fost încetat.

Conform art. 55 Cod penal, Sarafanova E. a fost liberată de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, ce constituie 2000 lei.

Procesul penal în privința inculpatei Sarafanova E. pe învinuirea în baza art. 220 alin. (1) Cod penal a fost încetat.

Sarafanova E. a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 89 alin. (1) Cod contravențional.

În baza art. 30 Cod contravențional, procesul contravențional a fost încetat, în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională.

2. Instanța de fond a constatat că la 23.03.2012, orele 18.30, inculpata Sarafanova E. aflîndu-se în biroul nr. 424 al Comisariatului de poliție al sectorului Centru, mun. Chișinău, situat pe str. Bulgară, 40, mun. Chișinău, fiind avertizată

despre răspunderea penală conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, în cadrul interogării în calitate de martor pe cauza penal nr. 2012010476, pornită la 22.03.2012 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, a declarat că împreună cu R. Rusnac practică prostituția sub protecția E. Pădureanu, care le găsea clienții, primind pentru aceasta de la ele jumătate din suma achitată de ultimii. În aceeași zi inculpata, în cadrul prezentării spre recunoaștere a persoanei după fotografie, fiind avertizată despre răspunderea penală conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, a recunoscut-o pe E. Pădureanu ca proxenetă.

Ulterior, la 02.04.2012, aflându-se în biroul nr. 424 al Comisariatului de poliție al sectorului Centru, mun. Chișinău, situat pe str. Bulgară, 40, mun. Chișinău, fiind avertizată despre răspunderea penală conform art. 312 Cod penal pentru prezentarea cu bună-știință a declarațiilor mincinoase, în cadrul interogării suplimentare în calitate de martor în cadrul aceleiași urmăriri penale, a prezentat declarațiile mincinoase precum că nu cunoaște persoana pe nume E. Pădureanu și că la 22.03.2012 a fost rugată de prietena sa R. Rusnac să meargă pentru prestarea serviciilor sexuale la clienți.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina declarând că a dat depoziții false sub presiunea E. Pădureanu, care i-a prezentat un avocat plătit cu care a fost la poliție pentru a face declarații suplimentate. De fapt, E. Pădureanu a amenințat-o pe ea și familia ei.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, ca prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase de către martor în cadrul urmăririi penale.

Instanța a statuat că tot ea, este învinuită că la 20.03.2012, orele 12.00, fiind contactată telefonic de către V. Budcenco în vederea prestării serviciilor sexuale și aflând de la ultimul că acesta mai dorește o domnișoară, i-a comunicat despre acest fapt surorii sale L. Șuchiurova, propunându-i să meargă împreună cu ea la saună. Primind acordul acesteia, în jurul orei 16.00 s-au deplasat la sauna amplasată în mun. Chișinău, bd. Gagarin 10, unde au prestat servicii sexuale lui V. Budcenco și I. Scoarță, pentru ce a primit 800 lei, din care 400 lei i-a transmis L. Șuchiurova, ulterior ambele fiind reținute de poliție.

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, ca proxenetism, adică îndemnarea, determinarea, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană.

Instanța a rezumat că pe acest capăt de acuzare nu este dovedită vina inculpatei. Or martorul L. Șuchiurova a declarat că ele de comun acord au mers să presteze servicii sexuale contra plată, i-ar banii primiți pentru aceasta i-au împărțit la egal.

Deci, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

Totodată instanța a stabilit că inculpata a prestat servicii sexuale și acțiunile ei cad sub incidența art. 89 alin. (1) Cod contravențional, urmînd a fi calificate ca practicarea prostituției.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 312 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 100 unități convenționale, ce constituie 2000 lei, și în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Apelantul a invocat că vina inculpatei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, este dovedită prin probele administrate la dosar.

Instanța incorect a aplicat prevederile art. 55 Cod penal, deoarece în ședință de judecată inculpata nu a recunoscut vina.

3.1. Avocatul N. Pruteanu la fel a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a indicat că pe capătul de învinuire în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, instanța menționînd că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii, urma să adopte o sentință de achitare, conform art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, însă incorect a încetat procesul în baza art. 291, 332 alin. (2) Cod de procedură penală.

Cu privire la capătul de învinuire în baza art. 312 alin. (1) Cod penal, inculpata a recunoscut că a depus mărturie neadevărată la 02.04.2012, dar a explicat și circumstanțele care au dus la o asemenea faptă.

Avînd în vedere că inculpata practic nu știe să scrie și să citească, fapt vizibil cu ochiul liber, iar avocatul în această situație a asigurat-o că el știe totul, ea nici nu a prea realizat că încalcă legea, iar grăunțele de rațiune care a mai rămas a fost acoperit de amenințare și de dependența sa de E. Păduraru.

Contract de asistență juridică cu avocatul nu a semnat. Personal nu i-a achitat avocatului onorariul, E. Pădureanu i-a plătit avocatului. Avocatul i-a zis sa tacă, că el o să facă totul, că el știe mai bine. Acest fapt este confirmat și prin procesul verbal de audiere suplimentară a martorului din 02.04.2012, la sfîrșitul actului, înscrisul nu este efectuat de către inculpată, ci de către apărător.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Sarafanova E. a fost condamnată în baza art. 312 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 100 unități convenționale, ce constituie 2000 lei și în baza art. 220 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei.

Instanța de apel a indicat că referitor la episodul de învinuire pe art. 312 alin. (1) Cod penal, inculpata a recunoscut vina, a solicitat menținerea sentinței în această parte, dar a explicat și circumstanțele care au dus-o la asemenea faptă, concluzionând că ea nu prezintă pericol pentru societate, este caracterizată pozitiv, are loc de trai permanent, n-are antecedente penale, se căiește sincer de cele comise.

Instanța de apel a constatat că la 20 martie 2012, ora 12.00, inculpata, fiind contactată telefonic de către V. Budcenco în vederea prestării serviciilor sexuale și aflând de la ultimul că acesta mai dorește o domnișoară, i-a comunicat despre acest fapt surorii sale L. Șuchiurova, propunându-i să meargă împreună cu ea la saună. Primind acordul acesteia, în jurul orei 16.00 s-au deplasat la sauna amplasată în mun. Chișinău, bd. Gagarin 10, unde au prestat servicii sexuale lui V. Budcenco și I. Scoarță, pentru ce a primit 800 lei, din care 400 lei i-a transmis L. Șuchiurova, ulterior ambele fiind reținute de poliție.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vina, declarând că, discutând cu sora L. Șuchiurova, au convenit să meargă la saună, Aici, după ce au prestat servicii sexuale, au primit banii, fiind reținute de poliție.

Însă, vina inculpatei este demonstrată integral prin probele administrate.

Astfel, martorul I. Scoarță a declarat că la saună au venit două domnișoare, el i-a achitat celei cu care a discutat prin telefon 800 lei, dintre care aceasta imediat i-a transmis 400 lei celei de a doilea domnișoare, după ce au întreținut cu ele relații sexuale, ulterior fiind reținuți de poliție și conduși în CPs Centru.

Martorului L. Șuchiurova a relatat că inculpata a fost telefonată de către o persoană. În continuare au comandat un taxi și s-au deplasat la sauna, unde au întreținut relații sexuale contra plată, fiind reținute de poliție.

Sunt pertinente și procesul verbal de cercetare la fata locului cu înregistrarea video, procesul verbal de examinare a înregistrărilor video, procesul verbal de examinare a banilor ridicați de la inculpată și de la L. Șuchiurova.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatei în baza de art. 220 alin. (1) Cod penal, adică îndemnarea, determinarea, înlesnirea și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, indicând că instanța de fond eronat a apreciat gradul prejudiciabil al infracțiunii incriminate inculpatei ca fiind o contravenție, sub aspectul faptului că acțiunea de înlesnire, în speță, se exprimă prin ajutorul acordat de inculpată, la practicarea prostituției, ajutor exprimat prin primirea apelului telefonic și oferirea informației martorului I. Scoarță, care a telefonat-o și căruia i-a comunicat despre posibilitatea oferirii serviciilor sexuale și de către sora sa L. Șuchirova.

Acțiunea de tragere de foloase de către inculpată de pe urma practicării prostituției de către L. Șuchirova, în speță se exprimă prin obținerea de către ea în calitate de folos a sumei de 800 lei, de la I. Scoarță.

Deci, art. 89 alin. (1) Cod contravențional nicidecum nu include în sine acțiunile de fapt comise de către inculpată.

Mai mult, art. 89 alin. (1) Cod contravențional, prevede sancționarea persoanei pentru acțiunile de practicare a prostituției, însă inculpata nu a fost pusă sub învinuire pentru asemenea acțiuni, acesteia incriminându-i-se acțiunile de proxenetism, acțiuni care se remarcă cu totul prin altă latură subiectivă a infracțiunii.

Din materialele cauzei, în special, procesul verbal de examinare a înregistrărilor video, declarațiilor martorilor reiese cu certitudine că inculpata a comis acțiuni de înlesnire la practicarea prostituției și tragere de foloase de pe urma practicării prostituției.

5. Avocatul N. Pruteanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Recurentul a relevat că instanța de fond corect a constatat faptul că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal, dar urmînd să adopte o sentință de achitare în baza prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a ignorat declarațiile inculpatei, deși ele sunt în coroborare cu cele ale martorul acuzării L. Șuchiurova.

Argumentele instanței de apel sînt în contradicție cu declarațiile care se conțin în materialele dosarului.

Instanța de apel a pus la baza deciziei depozițiile martorului L. Șuchiurova din cadrul urmăririi penale, fără a audia acest martor nemijlocit în cadrul ședinței instanței de apel.

De asemenea la baza deciziei au fost puse declarațiile martorului I. Scoarță, date în cadrul ședinței de judecată, fără a fi auzit argumentul apărătorului precum ca a avut loc o provocare de către OUP.

Inculpata a recunoscut faptul că a depus mărturie neadevărată în data de 02.04.2012, dar a explicat și circumstanțele care au dus la o asemenea faptă.

Avînd în vedere personalitatea inculpatei: practic nu știe să scrie și să citească, fapt vizibil cu ochiul liber, iar avocatul în această situație a asigurat-o ca el știe totul, ea trebuie numai sa semneze, inculpata nici nu a prea realizat că încalcă legea, iar grăunțele de rațiune care a mai rămas a fost acoperit de amenințare și de dependența sa de E. Păduraru.

Contract de asistență juridică cu avocatul nu a semnat. Personal nu i-a achitat avocatului onorariul, E. Padureanu i-a plătit avocatului. Avocatul i-a zis să tacă, că el o sa facă totul, că el știe mai bine.

Fiind audiat martorul S. Țentiu, acesta a explicat în cadrul ședinței de judecată faptul că la data primei audieri, în calitate de martor, inculpata nu a avut avocat, iar a doua audiere în calitate de martor, suplimentară, a fost solicitată prin demers de către avocatul A. Jereghi.

Textul de la sfîrșitul procesului verbal de audiere a fost scris de apărător, nu de către inculpată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rînd, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

În aspectul vizat se reține că recursul ordinar este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru declararea recursului ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, invocînd de o *provocare de către OUP* și a acțiunilor dubioase a avocaților din cadrul urmăririi penale.

Totodată, în recursul ordinar, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării, în raport cu circumstanțele indicate în descriptivul deciziei contestate, nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile concrete de drept și esența *provocării de către OUP*, a acțiunilor dubioase a avocaților din cadrul urmăririi penale, raportate la norme de drept concrete, cît și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, că instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde, fiind

omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5 din decizie*).

Astfel, recursul de pe rol nu întrunește condițiile de conținut în această parte, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii instanței de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, cum ar fi și declarațiile inculpatei și a martorilor S. Țentiu, I. Scoarță, L. Șuchiurova, procesul verbal de cercetare la fața locului și înregistrarea video, procesul verbal de examinare a înregistrărilor video, procesul verbal de examinare a banilor ridicați de la inculpată și de la L. Șuchiurova, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării (*v. 1, f.d. 110, 112, 135, pct. 3.1 și 4 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, fiind fondat pe mențiuni ca: „*instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile inculpatei..., a pus la baza deciziei sale depozițiile martorului L. Șuchiurova...*”, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu

este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel. Rezultă că argumentul privind *provocarea de către OUP* a fost neîntemeiat specificat în recursul ordinar, deoarece nu a fost invocat și în apel (*pct. 3-5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatei au fost întrunite elementele infracțiunii, că recursul ordinar este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Natalia Pruteanu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, în privința inculpatei Sarafanova Elizaveta Sahbat, pe motiv că nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan